

Feria quarta quattuor tempoz

753

mā locū tenere incipit: cū de alijs q̄ de se meliora
cognoscens: q̄ cū dū in sua actōe magnū purā
bare: cōparatōe alieni meriti infirmū humili
p. 87. m. Tūc iudicat cū p̄p̄ta dicens: Paup̄ sum ego et
in laboribz a succurre mea: exaltat̄ autē hūiltat̄
sum et p̄fusio. Quid vero nobis agendū sit: qualiter
in ecclia cōuersandū sit: p̄ceptor: discipline cele
stis morē apire curatiōnē in dēns vocat̄ fueris ad
nuptias. i. cū veneris in societate sancte ecclie: et
Eccl. 3. rariueta qd̄ scriptū est: Quanto magnū es hūiltia
te in oibz. Et noli de tuis gl̄ari virtutibz: sed oēs
tibi estima superiores: minimū te oim inferiorē cum
cis deputa. Tūc em̄ eris in dei oculis p̄ciosior: et
q̄to fueris in tuis oculis despectior: q̄to q̄ ampli
us tibi viliueris: cōto magis deo placebis. **¶** Ut cū
veneris q̄ te inuicem dicat tibi: Amice ascēde sus
pius. Quam sntam etiā in p̄senti constar impleri.
Quotidie em̄ dñs nuptiaz nuptias ecclie ingredi
tur: habitus cōfessus morezq̄ dijudicat cōiuanz
tūz: et quē in humilitate inuenit fundatū: amī
ci noie sublimatū: bñificat dicens illi: Amice ascēde
supius: et quē locū videbat̄ habere inferior: ad sū
mā ecclēstia cūlminis pmouet dignitatē: ve
simul discubentes: hoc est in fide q̄serentes magna
bñc ammiratiōe gl̄ificet: et stupetēs cū psalmista
dicat: **¶** Nihil autē nimis honorari sūt amici tui de
us. Venies q̄ dñs iustus xps ad iudiciū: quēcumq̄
humilē inuenerit gl̄ificabit et exaltabit: atq̄ ad su
periora ascēdere papicet: quia. s. illos sublimabit i
eterna beatitudinē: quos in hac vita de sua virtute
tūc humilia sentire p̄spexit. **¶** Iuxta quod ap̄stolus
p. 5. lus p̄ccatus: suos auditores exhortat dicens: Hum
militamini sub potēti manu dei: ut vos exaltet in
dñe visitationis. Unde et bene subdit: **¶** Tūc erit
tibi gl̄ia corā simul discubentibz. Tūc. i. fine mū
di erit tibi gl̄ia. **¶** Tūc q̄ nō de p̄senti: sed de futuro
ro dicit (tūc erit) ad illa que in fine mūdi oibz da
bitur electis beatitudine referendū est: q̄n̄ eū q̄sq̄
videbit sicut est. Bene autē dicit tūc: ne videbitur
si quid boni agim̄: laudē ab hoibus in p̄senti req̄
ramus: sed tūc. i. in futura vita a deo remunerati
onē expectem̄. **¶** Scrip̄tū nāq̄ est: Hereditas ad
quā festinat̄ in p̄ncipio in nouissimo bñdictione
carebit. Quisq̄ em̄ gl̄ia vite p̄senti fuerit delecta
tus: et summā gl̄ie que in futuro debet in p̄senti
possidere desiderauerit: ille absq̄ dubio eterna be
atitudine carebit: q̄ electis ad supernam patriā cen
dentibz referuat. Que sentētia cū galicis p̄t̄ et in
hac vita iuxta litterā veraciter intelligi. Qui em̄ in
nouissimo loco recubens inuenit veniente patrefa
milia altius sublimat̄: et quotidie dñs in confort
tio electoz spū aliter atq̄ iustibz veniens: suas
nuptias intrat: q̄ tūc de ve dicit̄: **¶** habit̄ morezq̄
fidelū p̄siderat: et sup̄bis resistēs eos q̄o humiles
inuenit: sepe alijs p̄ferat: et rācis muneribz speciali
um donoz gl̄ificat: ut tales illi qui simul discum
bunt: hoc est qui in eadē fide quiescunt: cōcordi admi
ratione offerat: p̄clamanes cū psalmista: **¶** Bñi q̄o
p. 64. elegisti et assumpsisti dñe. **¶** Quia ois qui se exal
tat humiliabit: et qui se humiliat exaltabit. **¶** Nec sub
iecta cōditiō cū galice lectionis docet p̄cedentem
quozq̄ parabolā mystice debere intelligi. **¶** Patet
em̄ q̄ nō ois qui se corā hoibz exaltat: mor in hac
vita humiliat: aut qui se in cōspectu hoim humili
tate exaltat: cū per arū nō nunq̄ cōtingere soleat:

ut is qui i aliq̄ dignitatis apice sublimari incipit
vsq̄ in fine vite exaltari nō desinat. Et rursum q̄
humilitas ac verecūdis esse inchoat in ipa sua me
diocritate vsq̄ ad terminū vite p̄duret. Ergo q̄a
deus falli nō pot̄ cuius verba sunt ista: et si docin
p̄senti vita non implet: restat ut in futuro sine du
bio impleatur. **¶** Tūc scilicet q̄n̄ impij et sup̄bi hu
miliabunt cū diabolo in inferno: audientes a do
minō in igne eternū: iusti autē et humiles exalt
rabūt a dño: p̄cipietes ab eo voce optabile: veni
te benedicti patris mei: p̄cipite regnū qd̄ vob̄ pas
ratū est ab origine mundi. Quā ut audire mereat̄
mūti p̄ nobis largiri dignet̄: q̄ cū patre et spū san
cto viuit et regnat deus: p̄ omnia secula seculoz.
Amen.

Matt. 23.

Feria, iii. quattuor tpm. Ahar. ix.

In illo tempore Re

ipodēs vn̄ de turba dixit ad iesum: **¶** Magi
ster attuli filium meū ad te: habetē spiritū mu
tum. **¶** Et res. **¶** Om̄. **¶** venera. **¶** Bede p̄hyier

¶ Arrat in p̄cedenti bui? sancti euangelij
capitū oia: veniens ad discipulos suos
dñs: vidit turbā multā circa eos et scri
bas cōquiritēs cū illis. Et cōfessus om
nis populus vides eū stupefact̄? et ex p̄terit̄: et
occurrētēs salutabat eū. **¶** Notāda est i oibz locz dis
stantia mentis scribarz et turbe. **¶** Erat autē cum de
discipulis turbaretur et scribe. Sed aduenire dñs
mor om̄is turba stupefacta cepit: et iūq̄ saluā
occurrit: scribe nihil deuotiōis: fidei: humilitatis
et reuerētie ei exhibuisse narrat. **¶** Quid autē cū dis
cipulis turbe siue scribe conquiretēs: euangelista
nō dicit. **¶** Potest vero (nisi fallor) ap̄te intelligi de
hoc questione fuisse morā: quare ip̄i cū essent disci
puli saluatoris: saluare demonia eius qui in me
dio erat positus nō possent. **¶** Qd̄ ex sequentibz euan
gelij verbis p̄t̄ cōijci dum dicit̄: **¶** Et interroga
uit eos. **¶** Quid inter vos queritis? **¶** Scit̄mz sub
p. 13. infer euangelista hoc qd̄ mō lectū est. **¶** Et respō
dens vnus de turba dicit: **¶** Magister attuli filium
meū ad te habentē spū mūtū: qui vbiq̄q̄ cū ap̄
p̄benderit allidit eū: et spumat et stridet dentibz
et arefiet: dicit discipulis tuis ut eijerēt illū et nō
poterūt. **¶** Notandū autē q̄ semp̄ loca rebuz p̄gru
unt. **¶** In monte dñs orat: et transformat̄: discipulis
archana sue maiestatis aperit: in inferiora descēdit
dens turbe occurrit: et capite miseroz steru pulsat.
Sursum discipulis mysteria regni referat: deoz
sum turbis peccata in iudicariis exp̄biat. Sur
sum patris voce hīs q̄ sequi poterāt pandit: deoz
sum spūs malos ab hīs q̄ verbanē expellit. **¶** Qui
etiam nunc p̄ qualitate meritorz alijs ascēderet
alijs vero nō desistit descēdere. **¶** Nam carnales ad
huc et insipietes quasi ima petentes confortat: deoz
cer: castigar: p̄ccatos autē quoz cōuersatio in celis ē
sublimis: extollēdo gl̄ificat: liberius de eternis ijs
struit: sepe ea que a turbis impediunt ne audiri
quidem valeant docet. **¶** Demoniacū hunc quem
descēdens de monte dñs sanauit: marcus sordū
maruzq̄ describit: marcus vero lunatū fuisse cō
memorat. **¶** Significat autē eos de q̄bz scriptum est
Sicut sic luna mutat̄. **¶** Qui nunq̄ i eodē statu p̄
manēt: nūc ad illa vicia mutat̄ crescit atq̄ de
cc 5

Lez.

Lez.

Eccl. 17.